

sin Virksomhed, er han ogsaa færdig med Skolen, idet han bor et helt andet Sted. Læreren ude paa Landet derimod har Interesse for sit Skolelokale, han regner det paa en vis Maade sammen med sit Hjem i den Forstand, at han gaar og er omhyggelig for at faa det holdt i god Orden og forskønne det lidt — saaledes er det i alt Fald mange Steder.

Derfor synes jeg, som sagt, man maa være noget mere betænkelig ved at anvende Skolelokaler ude paa Landet til alle mulige Formaal, f. Eks. altsaa til det, det ærede Medlem ønsker, Afholdelse af Møder, som politiske Foreninger foranstalter.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard omtalte nogle Forhold ved vore Seminarier og rettede i denne Forbindelse nogle Spørgsmaal til mig. Jeg skal for det første udtale, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er uheldigt at fremkalde en stor Overproduktion af Lærere, og at det for alle Parter var bedst, om Tilgangen til Seminarierne kunde reguleres noget efter Forbruget. Jeg har derfor ment, det vilde være rigtigt i alt Fald i nogle Aar at nøjes med at optage 28 Elever i hver Klasse og i det væsentlige at undgaa Oprettelse af Dobbeltklasser. Et Cirkulære herom blev udsendt i Februar i Aar, og dettes Bestemmelser er ogsaa blevet overholdt. Cirkulæret aabnede Mulighed for, at enkelte Seminarier kunde faa Ministeriets Tilladelse til at have Dobbeltklasser, Parallelklasser, og saadan Tilladelse er blevet givet til de to Kvinde-seminarier her i København, Zahles og Femmers; disse to Seminarier indtager en Særstilling, idet de i mangfoldige Aar har haft Parallelklasser og ligefrem er indrettet paa det, saa det vilde efter min Mening være noget betænkeligt, om man pludselig med haard Haand slettede Parallelklasserne ved disse to Seminarier.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, var Optagelsen paa Seminarier af Elever, der ikke har bestaaet Optagelsesprøven. Det er rigtigt, at saadan Optagelse finder Sted, og det er ogsaa rigtigt, at Seminarieloven af 1894, som vor Læreruddannelse jo hviler paa, ikke giver direkte Hjæmmel dertil, men det er noget, der har udviklet sig af sig selv, kan man gerne sige, og som først i de senere Aar har fremvist uheldige Sider.

Loven af 1894 hjemler Ministeriet Ret til at lade Elever gaa ind i anden Klasse uden at have gennemgaaet yngste Klasse. Det var et Punkt, der var Uenighed om i Rigsdagen under Behandlingen af Lovforslaget. Lovforslaget blev fremsat først i Landstinget, og efter Landstingets Affattelse skulde Studenter og Præliminarister uden videre have Ret til at gaa ind i anden Klasse, men Folketingsudvalget mente ikke, at disse Eksaminer bød tilstrækkelig Sikkerhed for den vordende Lærers forsvarlige Uddannelse, og man ændrede derfor Bestemmelsen til, at disse Aspiranter ligesom andre, der ikke havde nogen af de nævnte Eksaminer, skulde have Ministeriets Tilladelse til at gaa ind i anden Klasse.

I Udvalgets Betænkning hedder det, at man særlig antager, der vil blive Brug for denne Undtagelsesbestemmelse overfor de Kvinder, der forbereder sig til Lærerindeeksamen. Det er en Spaadom, der for saa vidt ogsaa har vist sig rigtig, som der er særlig mange Kvinder, der har faaet denne Tilladelse og benyttet sig af den, navnlig paa de to Kvinde-seminarier her i København.

Altsaa Loven af 1894 giver Ministeriet Bemyndigelse til at lade Elever gaa ind i anden Klasse uden at have gennemgaaet yngste Klasse, samt til at lade en Aspirant gaa ind i første Klasse i Løbet af Skoleaaret. Naar nu en Præliminarist eller en anden Ansøger kan faa Tilladelse til at gaa ind i anden Klasse, vilde der jo være noget sært og urimeligt i at nægte ham Tilladelse til at tilbringe nogle Maanedere i første Klasse forud for Optagelsen i anden Klasse eller til at tilbringe hele Skoleaaret i anden Klasse, forudsat at der var Plads til ham; det vilde jo betyde en fyldigere Uddannelse, og naar der som sagt var Plads, vilde det være i alle Henseender sært at nægte ham denne Tilladelse.

Saaledes var Forholdene omkring ved 1900 og længe derefter, og derved er saa fremkommet paa naturlig Maade, men ganske vist uden direkte Lovhjemmel, Begrebet: hospiterende Elever, hvorved betegnes saadanne Elever, som med Ministeriets Tilladelse frekventerer Seminariets yngste Klasse uden at have bestaaet Optagelsesprøven.

Jeg mener, at denne Udvikling i det hele har været god nok, at Bestemmelsen